

[Gert Petersen]

gøre, og som de er blevet straffet for, hvor situationen i El Salvador er den, at der er begået tusinder og atter tusinder af mord, og kun i et eneste tilfælde har man kunnet finde de skyldige. Det var, da det var nogle amerikanske nonner, der var blevet myrdet; så fandt man efter stærkt amerikansk pres fem år senere eller sådan noget de skyldige, ellers var man ude af stand til det.

Selv om jeg også synes, at der er mange forkerte ting i Nicaragua, fremtræder det, sammenlignet med El Salvador, sammenlignet med Guatemala, også efter fremstillingen i Amnesty Internationals engelske udgave, nærmest som en retsstat – jeg siger udtrykkelig »sammenlignet med« de andre lande.

Jeg synes overhovedet, at debatten er meget stærkt præget af dette forsøg på at sætte lighedstegn. Jeg synes, udenrigsministerens oplæg gav indledningen til det. Jeg føler ikke som de andre ordførere anledning til at takke udenrigsministeren særlig varmt, men jeg kan ikke nære mig for at udtrykke en vis modvillig beundring for denne evne til at sløre nogle ting og fremhæve andre, så man sidder tilbage med et helt andet indtryk end det, der faktisk er foregået.

Udenrigsministeren fik også sat lighedstegn mellem menneskerettighedssituationen i de mellemamerikanske lande og fik taget Nicaragua med ind i det almindelige billede. Da sad jeg og tænkte på: ja men hvor er der da myrdet? Som sagt har Amnesty International kunnet påvise nogle få tilfælde i Nicaragua det sidste år, og i to af disse tilfælde er de skyldige blevet draget til ansvar.

Jeg står her med The Guardian for onsdag den 6. november 1985, hvor man refererer et interview med Guatemalas militære regent indtil nu – nu skal der jo være et civilt styre – general Oscar Mehia. The Guardians korrespondent i Guatemala spørger, om han vil tillade den nye regering, som skal til i januar, at føre retssager mod militærofficerer, som er ansvarlige for anslået 100.000 politiske mord. Det står der, hr. Bjørn Elmquist – 100.000 politiske mord og 39.000 forsvindinger. Denne general benægter det ikke. Han sagde ifølge The Guardian: det ville være en fejltagelse, for hvis vi havde gjort det modsatte, ville guerillaerne have vundet og Guatemala ville have været kommunistisk. Vi er ikke slået, vi er en sejrrig hær.

100.000 mord sætter man lig med de meget, meget beskedne krænkelse af menneskerettighederne, som foregår i Nicaragua.

Udenrigsministeren var oven i købet i stand til at analysere Nicaraguas situation uden at komme ind på USAs handelsblokade over for Nicaragua, uden at komme ind på den amerikanske indsats for at få de internationale hjælpeorganisationer – finansieringsorganisationer, skulle jeg snarere sige, som Verdensbanken osv. – til at blokere Nicaragua, uden at komme ind på den amerikanske finansiering af contraerne.

Det var i øvrigt interessant at høre, at udenrigsministeren ikke rigtig vidste, hvad de contraer er for nogle. Man kan læse i det meste af den amerikanske presse, at de fleste af dem er gamle Somozagardister. Selvfølgelig er der også andre imellem, det ved jeg, men det er en almindelig opfattelse i den amerikanske presse, at de fleste af dem er gamle Somozagardister. Det har udenrigsministeren altså ikke opdaget.

Udenrigsministeren var også i stand til at analysere Nicaraguas situation uden at komme ind på de fortsatte manøvrer til lands og til vands, USA gennemfører op til Nicaraguas grænser.

Det er ganske imponerende, at man kan give en sådan fremstilling af en international situation, hvor man i den grad fortier meget, meget væsentlige aspekter af den internationale situation. Hvis Danmark var i den situation, at der var 10.000 terrorister i Sverige, som svenskerne lod angribe, og 10.000 terrorister i Tyskland, som de dernede lod angribe de danske grænser, og vi ydermere var blokeret internationalt, visse stormagter ville ikke handle med os, vi kunne ikke få lån i den internationale valutafond osv., og der i et andet land skulle gives en analyse af Danmarks situation, så ville det være ganske imponerende, om man havde udeladt sådan nogle kendsgerninger. Det er faktisk, hvad der sker, når udenrigsministeren skal give en analyse af Nicaraguas situation.

Hvad er det egentlig, sandinisterne har gjort sig skyldige i? De har begået den forbrydelse, at de med væbnet magt modsætter sig militære angreb fra disse ca. 20.000 contraer. De har begået den forbrydelse, at de har støvnet USA for Den internationale Domstol for på denne måde at tvinge USA til at indstille sin aggression og bl.a. lade væ-